

ДЖЕРЕЛО ОПТИМІЗМУ

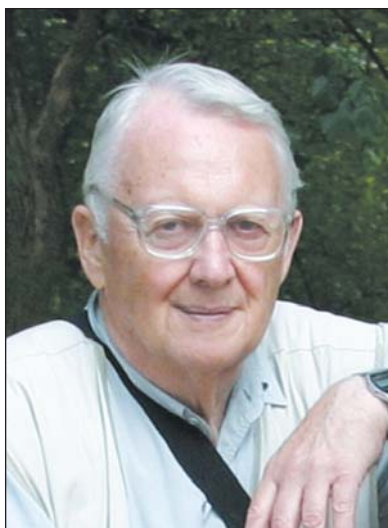
До виходу альбому «Живопис»
Владислава Безрукова

В. Безруков

Живопис

Київ 2020

Андрій Білоусов
канд. техн. наук,
м. Київ

Переді мною дорогий для мене і для членів усієї моєї сім'ї подарунок – альбом картин, підписаний автором — **Владиславом Вікторовичем Безруковим** — директором Інституту геронтології імені Д.Ф. Чеботарьова НАМН України, доктором медичних наук, професором, академіком Національної академії медичних наук України.

Видання вийшло в непростий для автора, для країни, та і для всього світу час — по усіх континентах вершить свою смертоносну ходу підступний вірус COVID-19. Як директор клінічного інституту Академії медичних наук Владислав Вікторович включився в систему загальнодержавних заходів з протидії нещадному ворогові – вимушено закрити клініку Інституту для звичайного контингенту пацієнтів, готує палати для прийому можливого напливу хворих, уражених важкою недугою.

Але до чого тут живопис – запитаєте ви? І мені згадався 2011 рік. Тоді в квітні в «Шоколадному будинку» відбулася виставка картин В. Безрукова, яка мала назву «Етюди оптимізму». Оптимізм! Ось ключове слово, яке визначає усю творчість Владислава Вікторовича. Оптимізм, що так потрібний в цей непростий час.

Цей оптимізм, щедро розлитий по полотнах художника, благодатними, живильними потоками струмує з його картин і омиває усе ество глядача.

Присвячена виставці Владислава Безрукова 2011 року моя публікація називалася «Арт-терапія в «Шоколадному будинку»». Я писав тоді: *«Для картин художника характерна пропорційність, врівноваженість деталей, на них немає нічого, що створювало б відчуття тривоги, занепокоєння, на них все тішить око і зігріває душу. І в цьому є запорука їхньої благодатної арт-терапевтичної дії»*.

Повною мірою це стосується і картин циклу, відтвореного в новому альбомі. Я би навіть сказав, що в ньому посилено позитивне, радісне відчуття, сприйняття навколишнього світу, властиве художникові.

В.В. Безруков та А. Білоусов

Академік НАМН України Владислав Безруков

Мені пощастило побувати в господі Владислава Вікторовича. Уся його квартира — це справжня картинна галерея. Полотна прикрашають стіни кімнат, передпокою, коридору і навіть кухні. І мені таке спало на думку — адже художник постійно перебуває в зоні дії потужного арт-терапевтичного поля, що створюється його картинами. Такий ось виходить позитивний зворотній зв'язок: художник пише під дією цього, ним же створеного поля, нові картини, що мають ще сильніший позитивний ефект.

У новому альбомі – репродукції більше трьох з половиною сотень картин виконаних переважно, олією, є декілька акварелей. Вражає географія сюжетів – 24 країни Європи, Балтії, Закавказзя, Середньої Азії, Близького і Далекого Сходу, Латинської Америки. Усе це – маршрути не лише літніх відпусток, але і поїздок В.Безрукова – вченого на міжнародні форуми, де він гідно представляв українську медичну науку, а його картини – «дорожні нотатки», якими міг би похизуватися далеко не кожен професійний мандрівник.

У передмові до видання його автора представляє журналіст, письменниця **Мирослава Макаревич**: «Вчений, – вимогливий організатор, який незважаючи на катастрофічне фінансування науки у нашій державі, намагається з односторонніми не тільки зберегти основні напрямки досліджень в області біології старіння, клінічної та соціальної геронтології, але й розвивати нові підходи до збільшення тривалості життя, створювати нові ліки і продукти харчування, вдосконалювати лікування і реабілітацію, готувати нові кадри, серед яких лікарі, соціальні працівники, волонтери, — не маємо сумнівів, зробив відкриття у духовних сферах, знайшов космічні потужні джерела, звідки невтомно черпає духовні сили та окрилення для своєї багатогранної творчості!... Вельмишановний вчений, художник, композитор і поет Владислав Вікторович Безруков невтомно протягом всього свого життя, своєю багатовимірною діяльністю доводить, зокрема й у своєму новому життєдайному альбомі: таємниця безсмертя людини — у її Величності Творчості».

Що ж, перегорнемо сторінки альбому. Вміщені в ньому роботи (точніше їх репродукції) належать, переважно, до останнього десятиліття. Виключенням є портрет молодої людини 25 років, атлетичної статури, з пишною копицею темного волосся і проникливим поглядом крізь скло окулярів, на вигляд – типового молодого вченого. Воно майже так і є – це червоний дипломний випускник Київського

медичного інституту, успішний ординатор хірургічного відділення, що готується змінити широку дорогу практичної медицини на кам'янисті стежки медичної науки, – Владислав Безруков. Ця робота – автопортрет, написаний у 1965 році. Інші картини, в переважній більшості, – пейзажі та натюрморти. Саме у цих жанрах створені шедеври, що мають найбільш потужну арт-терапевтичну дію.

Художник – майстер ліричного пейзажу, володіє даром передавати пензлем різноманітні настрої і рухи душі. Ось замріялась «Береза в осінньому вбранні». Гордовито зеленіє «Ялинка в осінньому оточенні». Милує очі кольорами «Багатобарвна осінь». Ностальгічні почуття викликають «Замерзла копанка» і засніжений «Парк біля Мистецького арсеналу», де ховаються в снігове хутро ялиночки, очікуючи приходу весни.

Музичне вухо художника чутливо уловлює звуки природи і перекладає їх на мову зримих образів. Тихесенько джеркоче «Лісовий струмок». Щось своє, потаємне «Шепоче хвиля», накочуючись на пологісний берег. Грізно гуркотить «Водоспад Труфанець». Здалеку чути, як шумить «Дощ на обрії». Подекуди художник сам дає своїм картинам музичні назви: кристалево-льодистим передзвоном наповнене полотно «Зимова сюїта», урочисто звучить «Симфонія осінніх барв».

Виразно передає художник такі стани природи, як перехід дня в ніч і ночі в день — заходи і світанки. Щонайтонші відтінки переливання світанкового серпанку, густіючі вечірні сутінки, щоразу нові і неповторні, оживають на полотнах під умілим пензлем художника.

Вражає стерильна свіжість картин Владислава Безрукова, звернених до духовного світу людини. Стіни та бані старовинних церков і монастирів збуджують думки про вічне — будь то невелика дерев'яна «Каплиця церкви Вознесіння господня» в Карпатах чи величний «Собор Паризької Богоматері». Піднімаючись услід за художником на гору Мойсея, згадуєш «Ходіння по пустелі», а роздивляючись «Монастир Моцарета» – лермонтовського Мцирі.

Здійснюючи екскурсію по сторінках альбому, не можна не звернути увагу на натюрморти. Їх багато в альбомі. Переважно – з квітами або самі квіти: бузок, хризантеми, півонії, троянди, гвоздики, півники, айстри, орхідеї... І буяння кольорів у роботі «Квіти до дня народження», що завершує альбом.

Наостанок маю звернути увагу на таку важливу рису естетики художника, як любов до рідного краю. Так, він дає нам можливість зрозуміти, «який прекрасний цей світ», майстерно відтворює красу і неповторність різних країв і куточків планети. В той же час Україну він малює з особливо теплим почуттям. Воно – у кожному вигині русла річок, кожному віддзеркаленні прибережних дерев та кущів, кожному місточку, кожній пелюстці маку чи соняшнику. «Любіть Україну!» разом з відомим поетом закликає нас своїми картинами справжній поет української природи Владислав Вікторович Безруков.

Закриваючи альбом, насолодившись цим мальовничим джерелом позитивних емоцій, шкодую лише про те, що умови карантину не дозволяють провести його публічну презентацію, щоби представити глядацькій аудиторії оригінали тих репродукцій, що містяться в альбомі, провести масштабний сеанс арт-терапії.

Але будемо сподіватися, що прийде для цього час.

Наберімося терпіння й оптимізму! ■

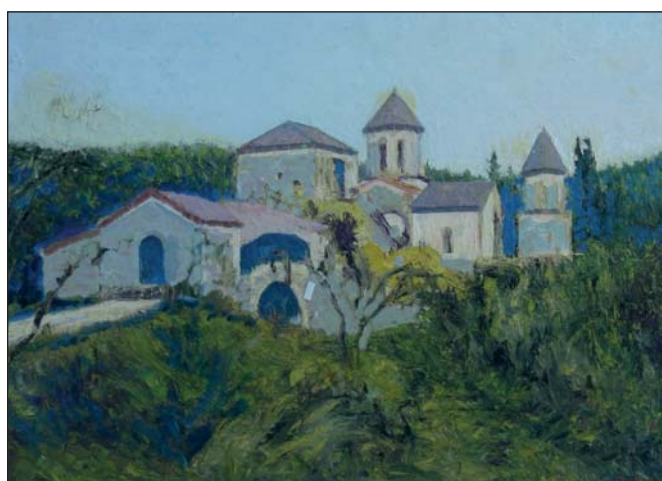
**В. Безруков. Атлантичне узбережжя Португалії, 2018.
Полотно, олія, 50х70**

**В. Безруков. Шепоче хвиля (ОАЕ), 2014.
Полотно, олія, 40х60**

**В. Безруков. Сонце сходить над Індійським океаном
(ОАЕ), 2013. Полотно, олія, 40х60**

**В. Безруков. Монастир Моцамета (Грузія).
2018, Полотно, олія, 40х60**

**В. Безруков. Нотр дам де Парі, 2014.
Полотно, олія, 40х60**

**В. Безруков. Край ліса, 2019.
Полотно, олія, 30х40**

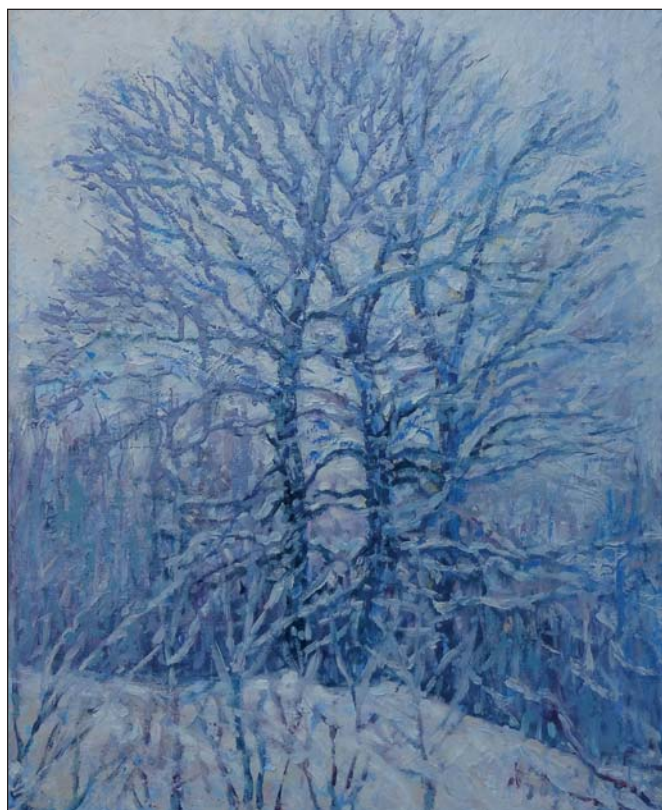
В. Безруков. Яхта, 2015.
Полотно, олія, 50х70

В. Безруков. Рожева хвиля (Новий Світ), 2018.
Полотно, олія, 80х60

В. Безруков. Схил гори, 2011.
Полотно, олія, 60х50

В. Безруков. Три ясени, 2017.
Полотно, олія, 50х40

**В. Безруков. Сонце сховалось за гори (Судак), 2009.
Полотно, олія, 30x80**

**В. Безруков. Зимова околиця міста, 2016.
Полотно, олія, 30x80**

**В. Безруков. Річка Збруч (Хмельниччина), 2012.
Полотно, олія, 34x50**

**В. Безруков. Заховалось сонце за хмари, 2010.
Полотно, олія, 30x40**

В. Безруков. Береза в осінньому вбранні, 2018.
Полотно, олія, 35x45

В. Безруков. Симфонія осінніх барв, 2018.
Полотно, олія, 59x47

В. Безруков. Понад річкою, 2010.
Полотно, олія, 50x60

В. Безруков. Водоспад Труфанець, 2010
Полотно, олія, 60x45

В. Безруков. Маки, 2019.
Полотно, олія, 60x40

В. Безруков. Мальви, 2019.
Полотно, олія, 60x40

В. Безруков. Квіти до дня народження, 2015.
Полотно, олія, 70x100